

GONIEC KRAKOWSKI

Redakcja i Administracja
Kraków, ul. Dunajewskiego Nr. 7.
Telefon 2502. - P. K. O. Nr. 151.100.

2000 M

BEZPARTYJNY DZIENNIK ILUSTROWANY

Prenumerata wynosi w Krakowie miesięcznie M. 33.000, z odnosz. do domu M. 35.000. Zamiejsz. M. 35.000. Zagranicą Mk 60.000

Nr. 199. — Rok VI. Kraków, wtorek 21 sierpnia 1923 r. Red. naczelny ANTONI KRZYWY

Za atak na Niemcy międzynarodowa finansjerja uderza na franka francuskiego i belgijskiego.

Paryż. (PAT.)

Minister skarbu Delasteyrie oświadczył w wywiadzie z powodu niżki franka, co następuje:

Spadek franka w żadnym stopniu nie jest niezależny od sytuacji ekonomicznej kraju, gdyż od roku polepszyły się znacznie wpływy z podatków i w pierwszych miesiącach tego roku wykazują przyrost 1 miljarda i 321 milionów franków w porównaniu z rokiem ubiegłym. Dochód z kolei za ten sam okres zwiększył się o 198 milionów marek, kasy oszczędności wykazują przyrost wkładów 265 milionów, wywóz zwiększył się w tym samym stopniu, bilans zaś banku francuskiego uważany

przez zagranicę za miernik stanu ekonomicznego kraju wykazuje liczby, które mogą wypełniać kraj całkowitą otuchą. Wszystkie liczby dowodzą wzmożenia pracy w kraju oraz tego, że praca ta w ciągu ostatnich lat dała skuteczne rezultaty.

Obecny spadek franka francuskiego jest zdaniem ministra spowodowany wyłącznie manewrem spekulacyjnym, który tą drogą chce wpłynąć na ogólną politykę Francji. Jednakże presja jest wywierana również i na franka belgijskiego. Minister wyraził niezachwianą wiarę w to, że Francja przez nieustające swe wysiłki zwycięży owe manewry, zmierzające do sztucznej deprecjacji franka.

Układ między Watykanem i Niemcami!

Berlin. (PAT.)

W kołach Watykanu utrzymuje się przekonanie, że układ między Niemcami a Stolicą

Apostolską dotyczący stosunków dyplomatycznych i rozwiązania pewnych ważnych problemów będzie wkrótce podpisany.

O zabezpieczenie świadczeń niemieckich dla Jugosławji.

Wiedeń. (PAT.)

Donoszą z Belgradu: Rada ministrów zajmowała się zapowiedzią niemiecką wstrzymania świadczeń rzeczowych. Rada ministrów zajęła stanowisko, że Niemcy odmową tą naruszyły międzynarodowe traktaty pokojowe. Dalej zastanawiała się rada ministrów nad zarządzeniami, jakie będą podjęte celem zabezpie-

czenia wypełnienia zobowiązań traktatowych przez Niemcy.

Po posiedzeniu rady ministrów poinformowano prasę, że rząd jugosłowiański zgłosił zastrzeżenia w Berlinie z powodu decyzji rządu niemieckiego oraz że wspólnie z Rumunją i Grecją podejmie dalsze kroki.

Wielka klęska Hiszpanów w rejonie Melilli.

Madryt. (PAT.)

Urzędowy komunikat donosi, że zacięty opór powstańców zmusił oddziały hiszpańskie, operujące w rejonie Melilli, do cofnięcia się.

Hiszpanie mieli 12 oficerów zabitych, w tym jednego podpułkownika, oraz 221 rannych i zabitych, w tym 81 krajowców. Wysoki komisarz

udał się do Melilli.

Wezwano do powrotu wszystkich oficerów będących na urlopie.

Podsekretarz stanu w ministerstwie spraw wojskowych oświadczył, że operacje będą kontynuowane.

Potworne skutki tajfunu morskiego.

Kilka okrętów rzuconych o skały rozbiło się! — Załogi utonęły.

Hongkong. (PAT.)

Tajfun srożył się przez przeszło godzinę, osiągając szybkość 130 mil na godzinę. Hura-gan rzucał kilka okrętów na skały wybrzeżne, o które się rozbiły.

Załoga tych okrętów częściowo utonęła.

Dotychczas nie jest znana liczba ofiar w ludziach, ani też szkoda materialna, która jednak jest znaczna. Z załogi angielskiej łodzi podwodnej L. 9, która zatonięła w czasie tajfunu, nikt nie utonął.

Pięć tysięcy ludzi bez dachu nad głową!

Okropna katastrofa wylewów.

Berlin. (PAT.)

Wylew Rangoonu w południowej Birmie przybiera rozmiary niebywałej katastrofy. Za-

lane są wszystkie plantacje ryżu.

5000 mieszkańców nadbrzeżnych pozostało bez dachu nad głową.

Choroba marszałka Sejmu.

Warszawa. (PAT.)

Na skutek nagłego zasląbnienia pan marszałek Sejmu poddał się wczoraj o godz. 8-mej wieczorem operacji wycięcia wyrostka robaczkowego ślepej kiszki. Operacja udała się znakomicie. Stan chorego jest doskonały.

Zamknięcie Konfer. międzyparlamentarnej w Kopenhadze.

Kopenhaga. (PAT.)

Konferencja międzyparlamentarna została zamknięta dnia 17 sierpnia. Przyjęta została rezolucja Adelswaerda z poparciem delegata francuskiego Mierina, w której wzywa się interesowane rządy do możliwie szybkiego rozwiązania sprawy odszkodowań, zalecając przytem poddanie całego zagadnienia pod sąd bezpartyjny.

Otwarcie międzynarodowego kongresu feministycznego w Czechach.

Praga. (PAT.)

W Podebradach otwarty został międzynarodowy kongres feministyczny, przy udziale 150 uczestniczek.

Kongres połączony jest z wykładami o pokoju społecznym. Massaryk wystosował pismo powitalne do kongresu. W odpowiedzi na adres kongresu do Massaryka, wyraża hołd Massarykowi i dziełom jego życia, które było poświęcone sprawom pokoju całego świata.

Okupacja Ruhry przed forum Ligi Narodów.

Londyn. (PAT.)

Według „Westminster Gazette“, generał Smuts ma zamiar zaproponować rozpatrzenie sprawy Zagłębia Ruhry na następnej konferencji Rady Ligi Narodów. Generał Smuts w tym względzie opierać się będzie na brzmieniu artykułu II statutu Ligi Narodów.

Ruch tramwajowy w Berlinie ustanie.

Berlin. (PAT.)

Deputacja miejska dla spraw komunikacyjnych postanowiła wezwać magistrat aby wypowiedział pracę wszystkim pracownikom tramwaju miejskiego w terminie 14 dniowym, po upływie którego tramwaje mają zupełnie przestać kursować. Począwszy od poniedziałku bilet tramwajowy będzie kosztował 100.000 M.

Grecja otrzymała pożyczkę.

Paryż. (PAT.)

„Echo de Paris“ dowiadyuje się z Londynu, że bank angielski udzielił Grecji zaliczki w wysokości 1 miliona funtów szterlingów.

Nowy system aeroplanu wojennego.

Paryż. (PAT.)

Dzienniki paryskie donoszą o nowym systemie aeroplanu do miotania bomb konstrukcji Witzla. Aeroplan tego systemu posiada motor o sile 600 koni, zdolny jest do miotania torped o wadze 700 kg. i może osiągnąć najwyższą szybkość 170 km. na godzinę.

W jaki sposób możemy stworzyć polski Bank Emisyjny.

Nienormalne warunki. — Brak złota na podkład nowego pieniądza. — Szukać nowych dróg. — Podatek majątkowy. — Zastawy rządowe. — Spieszmy się!

Kraków, w sierpniu.

Zdaje się, że w tej chwili niema już w Polsce nikogo, kto by uważał, iż zadaniem rządu a w szczególności ministra skarbu jest podtrzymywanie życia marki polskiej. Istnieje niemal zadziwiająca jednogłośnieść, że należy tworzyć nowy, prawdziwy, pełnowartościowy pieniądz a istnienie marki polskiej zlikwidować. W związku z tem pojawiło się powszechne żądanie stworzenia polskiego Banku Emisyjnego dla nowych banknotów polskich a wyraz tej potrzeby dał ostatnio w formie oficjalnej pan minister skarbu.

Na czem jednak powinien oprzeć swój byt ów Bank Emis. — dotąd niema ustalonego poglądu. Jedni z naszych ekonomistów twierdzą, że powinien oprzeć się on wyłącznie na pożyczce zagranicznej, drudzy twierdzą, że złoto nie jest koniecznym czynnikiem podstawowym, jako miernik wartości pieniądza, że więc można nowy pieniądz oprzeć na wartościach realnych jakimi dysponuje Państwo. Krótko: jest tych recept i poglądów kilkanaście.

Bardzo ciekawy pogląd w tej materji wygłasza były minister p. Hącia w „Kurjerze Poznańskim“.

Przytaczamy go dla orientacji czytelników w tej bądź co bądź istotnie obecnie najważniejszej i najaktualniejszej sprawie:

Reasumując prawie wszystkie niedomagania, skargi i utyskiwania społeczeństwa, możemy śmiało stwierdzić, że olbrzymia większość dotyczy drożyzny, która nie jest tak bardzo wynikiem paskarstwa, jak większość społeczeństwa utrzymuje, lecz spowodowana ciągłym spadkiem naszej waluty. Zarobki nie regulują się w stosunku do spadku marki, podwyżka płac nie następuje tak szybko i wyrównująco jak zwykła cen za artykuły pierwszej potrzeby. Kupiec i fabrykant bardzo prędko zastosowują się do spadku marki, lecz z tą samą szybkością nie postępują w podwyższaniu płac, dopuszczając niepotrzebnie często do strajków i wewnętrznych niesnasek. Niestety niewielką mamy nadzieję, że w razie poprawy naszej waluty ceny w normalnym stosunku obniżą się będą. Tu powinien rząd wystąpić z całą stanowczością, ażeby nie spotkać się z zarzutem słabości.

Wszystkie społeczeństwa o słabej walucie zanadto się przyzwyczaiły do stosowania się do obliczania cen w walucie stałej. Niektóre artykuły już przewyższyły ceny przedwojenne, jak węgiel, papier, żelazo, artykuły wełniane, bawełniane itd. Zupełnie niesłusznie, bo koszty utrzymania w Polsce znacznie niżej się kalkulują, aniżeli w krajach o wysokiej walucie. — Zdajmy sobie sprawę z tego, że żyto, będące podstawą utrzymania, kosztuje u nas walutowo 50 procent mniej, aniżeli w Szwajcarii lub Anglii, że wobec tego robocizna także znacznie jest tańsza. Rząd powinien całą siłą starać się o tani chleb, chcąc warunki życia utrzymać na możliwym poziomie. Rolnikom przez to krzywdy nie zrobi. Plon, który zebraliśmy w tym roku, przewyższa wszelkie oczekiwania. Ceny za produkty rolne wobec nadmiaru produkcji muszą mieć tendencję zniżkową. Z wywozu, który z pewnością kilkadziesiąt tysięcy wagonów żyta, jęczmienia i wytworów ziemniaczanych wynosić będzie, rząd uzyska, o ile go dobrze uchwyci, wielki zapas walut zagranicznych. Poprawa naszej waluty powinna się zacząć, o ile nie nie myli, w październiku b. r., gdy się zaczną silniejsze wpływy podatkowe.

Lecz wszystkie dewizy z eksportu, z którego dotychczasowa polityka rządowa pozostawiała lwia część w rękach eksporterów, nie wystarczą, ażeby stworzyć fundusz złoty, potrzebny dla Banku Emisyjnego. Trzeba złamać z dotychczasową tradycją i szukać nowych dróg zastosowanych do położenia prawie nieznanego w historii ekonomicznej świata. Nie możemy odkładać sprawy Banku Emisyjnego jeszcze dłużej i walczyć ją, od łaski lub niełaski swia-

ta finansowego, który dotychczas mało o nas chce słyszeć, nie zdając sobie zupełnie sprawy z tego, co za wysiłki były potrzebne do ugrontowania budowy państwa, zniszczonego wojną i złożonego z trzech odrębnych części i ile krwi i mienia poświęciliśmy, ażeby uratować Europę od nawały bolszewickiej.

Pokażmy, że sami możemy także w swój sposób dać podwaliny naszemu bankowi. Podatek majątkowy winien w poważnej części służyć na utworzenie funduszu gwarancyjnego złotego polskiego. Forma, w której ma to nastąpić, bez trudu się znajdzie. Wszystkie obligacje, uzyskane od przemysłu, wszystkie hipoteki i rzeczowe świadczenia, mające przeważnie pupilarną pewność, winny być oddane przez rząd do przysiężnego Banku Polskiego. O ile to i pewien zapas kruszców, które państwo nasze już posiada, nie starczy, trzeba albo ustawę zmienić, albo też innemi drogami dojść do tego celu. Społeczeństwo winno chętnie tę myśl po-

pierać, bo korzyści, wynikające z naprawy waluty dla wszystkich sfer, są wprost olbrzymie. Można się także zastanowić nad tem, czyby się nie zalecało, żeby rząd z niektórych poważnych obiektów za zgodą Sejmu zrezygnował (np. z kopalni węgla, soli, Białowieskiej Puszczy) na korzyść Banku Polskiego. Nie mając złota w dostatecznej mierze, dajemy coś prawie równego w rzeczonych wartościach cenniejszych z punktu widzenia ekonomicznego, bo obejmujących warsztaty produktywnej pracy, które odrzucają znaczne procenty, podczas gdy złoto bezproduktywne, martwo leży w skarbcach banku. Wtenczas społeczeństwo zacznie cenić ten pieniądz, do którego zagwarantowania samo się przyczyniło i znajdzie się też grupa zagraniczna, która na podstawie częściowego zalombardowania tych wartości da nam pożyczkę złotą, ażeby część tejże także służyła na dodatkowe pokrycie banknotów. Uzyskanie dewiz dla polskiego przemysłu nie przedstawiałoby wtenczas trudności, bo już dzisiaj wywóz nasz przewyższa dowóz. Nie przewidujemy też poważniejszego kryzysu dla naszego przemysłu z powodu stopniowej podwyżki marki polskiej. — Przetrzyliśmy kryzys spadku gwałtownego waluty, to też przetrzymamy śmiało i odważnie te dni, które nam zapowiadać będą lepsze jutro dla naszej waluty.

Skończyły się już machinacje eksporterów bogacących się kosztem Państwa!

Kompetentne wyjaśnienia komisarza dewizowego. — Narazie z powodów politycznych mało obcych walut napływało do kas państwowych. — Całe zapotrzebowanie obcych walut będzie mógł rząd pokrywać już w najkrótszym czasie. — Skończył się już nie kontrolowany eksport, który wywłaszczał Państwo.

W związku z wydaniami przed niedawnym czasem rozporządzeniami dewizowemi komisarz do spraw dewizowych udzielił naszemu korespondentowi następujących wyjaśnień:

Ostatnie rozporządzenia dewizowe wróżą naprawę stanu finansowego, jak również polepszenie sytuacji przemysłowej Rzpltej. Od chwili uprawomocnienia rozporządzeń do dnia dzisiejszego upłynęło niewiele czasu, to też trudno wypowiedzieć się konkretnie o dodatkowej stronie wprowadzonych zmian.

O ile wszystkie przepisy zostaną przeprowadzone, jak to powinno mieć miejsce, jesteśmy przekonani, że ich następstwa będą jak najkorzystniejsze dla kraju i społeczeństwa.

Ostatnimi czasy podaż walutowa w bankach dewizowych i polskiej krajowej kasie pożyczkowej jest mała, a złożyły się na to częściowo zaburzenia w Niemczech i Gdańsku, głównie te okoliczności, że Państwo przyjęło inkasowanie wszelkiej należności z tytułu eksportu.

W jaki sposób obniżyć będzie rząd ceny zboża? Ważne konferencje w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych.

W Min. Spraw Wewn., pod przewodnictwem Nadzwyczajnego Komisarza Zwalczenia Drożyzny, p. Bajdy, odbyło się posiedzenie przedstawicieli organizacji rolniczo-handlowych i spożywczych w celu omówienia akcji zakupu zboża i zaopatrywania w jego przetwory sfer spożywczych.

Na zakup zboża mają być zużytkowane kredyty otrzymane od P. K. K. P. przez organizacje rolniczo-handlowe oraz kredyty wyznaczone przez Skarb do rozporządzenia Nadzwyczajnego Komisarza.

W toku obrad wyjaśniło się, iż organizacje spożywcze nie są jeszcze dziś na tyle zorganizowane finansowo, ażeby były w stanie przejmować bezzwłocznie znaczne partje zboża od organizacji rolniczo-handlowych, niezwłocznie też realizując należność za to zboże, muszą bowiem mieć pewien czas na zebranie należności od poszczególnych spożywców. Tę rolę łącznika pomiędzy grupą producentów a grupą spożywców odegra Główny Urząd Żywnościowy. Oddział Handlowy w Poznaniu, który przejmować będzie zboże od organizacji rolniczo-handlowych i przekazywać je w formie przetworów organizacjom spożywczym, kredytując je na pewien określony termin.

Podaż zatem walut została zmniejszona o tę ilość, która dawniej wpływała do rąk handlowców, którzy waluty zużywali nie na pokrycie zakupu surowca.

Zatem ta ilość walut mogła być wniesiona na rynek wewn. to jest do banków dewizowych, względnie do PKKP, pomijając handel nielegalny.

Ponieważ nowe przepisy dewizowe dotyczą nie tylko przemysłu włókienniczego, lecz wogóle całego eksportu jak cukru, soli, węgla, drzewa, spirytusu itd., a więc bez wątpienia zapotrzebowanie walut ze strony przemysłu importującego surowce i niezbędne preparaty, jak np. farby — będzie mogło być pokryte całkowiec wpływem walut za eksport.

Nowe rozporządzenia dewizowe położą kres machinacjom bogacących się eksporterów kosztem Państwa i szerokich warstw ludności, a tem samem przyniosą wielką korzyść krajowi, gdyż eksport niekontrolowany wywłaszczał Państwo.

Zaznaczyć należy, że Ministerstwo Skarbu upoważniło „Gużohan“ (Główny Urząd Żywnościowy w Poznaniu) do wznowienia akcji zakupu zboża. Urząd ten ma dzięki temu możliwość rozszerzenia terenu swych operacji na całą Rzeczpospolitą. Pomiedzy przedstawicielami organizacji rolniczo-handlowych, a dyrektorem „Gużohanu“ p. Hellwigiem nastąpiło uzgodnienie wszystkich punktów zasadniczych co do prowadzenia całej operacji przy czem przedstawiciele organizacji roln.-handl. złożyli na ręce p. Nadzwyczajnego Komisarza deklarację piśmienną, mocą której obowiązują się podać rygorom uchwał Komitetu Ekonomicznego Ministrów w sprawie kredytów zbożowych, a więc na kontrolę zużycia udzielonych kredytów oraz na oferowanie zboża, względnie jego przetworów na najdogodniejszych dla „Gużohanu“ warunkach bez zaliczki na zamówioną ilość, w miarę otrzymanych kredytów.

Pomyślnie zakończenie tych narad kładzie fundament pod zapoczątkowaną przez Nadzwyczajnego Komisarza Zwalczenia Drożyzny akcję uzdrowienia handlu zbożowego w Polsce i zbliżeniu bezpośredniego wytwórców ze spożywcami z pominięciem zbędnego łańcucha pośrednictwa.

